

Tárgy:

Ügyvédi hivatás tekintélyének veszélyeztetése (Büntetőeljárás) Üttv. 1. § (3) bek.
Okiratszerkesztés (Üttv. 44. § (1) bek., 42. § (3)-(5) bek., 1998. évi XI. tv.-Üt., 27. § (1) bek.)

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/007/2025.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa **Dr. (...)** ügyvéd fegyelmi ügyében a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2025. január 8. napján **DRFB-13/2020./II. szám** alatt hozott határozata ellen az eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán **2025. április hó 11.** napján megtartott tárgyalásán meghozta az alábbi

h a t á r o z a t o t:

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának DRFB-13/2020./II. számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont volt ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Debreceni Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000,- Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Debreceni Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

I n d o k o l á s:

I.

A fegyelmi eljárás alapja és eljárási keretei

1. Eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi bejegyzésének időpontja 2006. év. Ezt megelőzően ügyvédjelölt volt 2002. és 2006. között. Családi állapotára és jövedelmére nyilatkozott.

Eljárás alá vont ügyvéddel szemben indított fegyelmi eljárások:

- pénzbírság - P11/2015.

- 1 fegyelmi eljárás a büntetőeljárás végéig felfüggesztésre került.

Bírósági eljárások az eljárás alá vont ügyvéddel szemben:

- A Járásbíróság B. /2014/55. számú, 2015. október hó 22. napján kelt ítéletével - mely a Törvényszék Bf. /2016/8. számú ítéletével 2016. december hó 13. napján emelkedett jogerőre – közokirat-hamisítás büntette /Btk. 342. § (1) bekezdés c.) pont/ miatt 100 napi tétel, az egynapi tétel összegét 2.500 forintban megállapítva, 250.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. A bűncselekmény elkövetési ideje: 2011. március 28.

- A Járásbíróság B. /2014/67. számú, 2016. január hó 21. napján kelt ítéletével - mely a Törvényszék Bf. /2016/8. számú ítéletével 2017. január hó 10. napján emelkedett jogerőre – társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette /1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c.) pont/ miatt 150 napi tétel, az egynapi tétel összegét 2.000 forintban megállapítva, 300.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. A bűncselekmény elkövetési ideje: 2009. november 23.

2. Az eljárás alá vont ügyvéd és a Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztályának vezetője 2019. szeptember 25-én tájékoztatták az Ügyvédi Kamara Elnökét, hogy az ügyvédet 2019. szeptember 18. napján 74 rendbeli a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 342. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntettének megalapozott gyanúja miatt gyanúsítottként hallgatták ki.

3. Az eljárás alá vont ügyvéd az Ügyvédi Kamara tisztségviselője volt, ezért a kamara elnöke indítványára a MÜK elnöke 2019. október 16-án az előzetes vizsgálat lefolytatására kijelölte a B.A.Z. Megyei Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosát, aki 2019. november 5. napján kelt Eln.131/2019. számú határozatával előzetes vizsgálatot rendelt el és felhívta az eljárás alá vont ügyvédet a nyilatkozattételre, valamint a vizsgálat lefolytatásához szükséges iratok megküldésére. Az előzetes vizsgálat tárgya: a bejelentésben írt büntetőeljárás megindítása, amely az Üttv. 107.§ a.) pontjának rendelkezését sértve 74 rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetésének gyanúját alapozza meg.

4. Eljárás alá vont ügyvéd 2019. november hó 15. napján kelt, a B.A.Z. Megyei Ügyvédi Kamaránál 2019. november 19 napján érkezett beadványában azt nyilatkozta, hogy a vele szemben 2019. szeptember 18. napján előterjesztett gyanúsítás minden nemű ténybeli és jogi alapot nélkülöz. Előadta, hogy a gyanúsításban foglalt bűncselekmények zömében nem volt okiratszerkesztő ügyvéd, más kolléga járt el, illetve a gyanúsítás ténybeli és jogi lehetetlenségek tömkelegét tartalmazza, amit jogerős ítélet is alátámaszt. Nyilatkozatához iratot nem csatolt. Indítványozta a fegyelmi eljárás felfüggesztését a büntetőeljárás jogerős befejezéséig, lezárásáig.

5. A vezető fegyelmi biztos F5/2020. számú, 2020. február hó 5. napján kelt határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett.

Határozata szerint a Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya 2019.09.20. napján kelt, .../.../2017. bü. sz. alatt beadvánnyal fordult az Ügyvédi Kamarához, mely szerint (...) ügyvédet 2019.09.18-án 74 rb., a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 342.§ (1) bekezdés c.) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntettének megalapozott gyanúja miatt gyanúsítottként hallgatták ki. Figyelemmel arra, hogy a folyamatban lévő büntetőügyben a gyanúsítás tárgyát képező bűncselekmény - bizonyítottsága esetén – közokirat-hamisítás büntettét valósítja meg, mely az ügyvédi tevékenységből eredő kötelezettség szándékos megszegésével megvalósult fegyelmi vétség megállapítására alkalmas, ezért fegyelmi eljárás kezdeményezéséről határozott.

Indítványozta, hogy a kijelölésre kerülő Fegyelmi Tanács függessze fel a fegyelmi eljárást a büntetőügy jogerős befejezéséig.

6. A B.A.Z. Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Elnöke 2020. július 17-én másik regionális fegyelmi bizottság kijelölését kérte arra való tekintettel, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a B.A.Z. Megyei Regionális Fegyelmi Bizottsághoz tartozó Ügyvédi Kamara elnökségi tagja. A MÜK Országos Fegyelmi Bizottságának Elnöke 2020. július 20-án kelt F/39/2020/Kij. számú határozatával a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottságot jelölte ki.

7. Az iratok – kérésre – 2020. szeptember 8-án érkeztek a Debreceni Ügyvédi Kamarához. A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Elnöke aznap kijelölte a Fegyelmi Tanácsot.

8. Az I. fokú fegyelmi tanács elnöke 2020. szeptember 9-i felhívására az eljárás alá vont ügyvéd 2020. szeptember 17-én iratokat csatolt, amelyből kiderült, hogy a Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya, mint nyomozó hatóság 2019. szeptember 18. napján hallgatta ki gyanúsítottként az eljárás alá vont ügyvédet a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 342. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző és aszerint minősülő intellektuális közokirat-hamisítás büntettének megalapozott gyanúja miatt. A gyanúsítás ellen az eljárás alá vont ügyvéd panasszal élt, a gyanúsítás szerinti bűncselekmény elkövetését nem ismerte el. Beadványában előadta, hogy több mint 10 oldalas vallomásában részletesen nyilatkozott a vele szemben teljesen megalapozatlanul előterjesztett gyanúsítás tárgyában. Vallomásában tételesen nyilatkozott valamennyi gazdasági társaság tekintetében ellátott ügyvédi tevékenysége kapcsán és tagadta, hogy bármilyen módon bűncselekményt követett volna el akár szándékosan, akár gondatlanul.

9. A vezető fegyelmi biztos 2020. szeptember hó 25. napján kelt beadványában a büntetőeljárásra való tekintettel a FESZ 28.2.b.) pontja alapján indítványozta az eljárás felfüggesztését.

10. Mivel a büntetőeljárás folyamatban volt és az eljárás alá vont ügyvéd tagadta a bűncselekmény elkövetését, továbbá a vezető fegyelmi biztos és az eljárás alá vont ügyvéd egyaránt indítványozta az Üttv. 140. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fegyelmi eljárás felfüggesztését a büntetőeljárás jogerős befejezéséig, ezért a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa 2020. szeptember 29. napján kelt, 2020. október 29-én jogerős DRFB 13/2020. számú határozatával a fegyelmi eljárást felfüggesztette a büntetőeljárás jogerős befejezéséig.

11. A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanács Elnökének megkeresésére adott válaszában a Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya 2022. január 19-én kelt és ezen a napon a Debreceni Ügyvédi Kamaránál érkeztetett tájékoztatása szerint a büntetőeljárás felfüggesztésre került.

12. Az eljárás alá vont ügyvéd folyamatosan tájékoztatta az első fokon eljáró fegyelmi tanácsot a büntetőeljárás menetéről.

13. Eljárás alá vont ügyvéd 2024. november hó 27. napjával beérkezőleg megküldte a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa részére a Járásbíróság B.../2022/128. számú, első fokon 2024. október hó 15. napjával jogerőre emelkedett ítéletét, amelyet nyilatkozata szerint 2024. november 22. napján vett át a bíróságtól.

14. A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanács Elnöke 2024. november hó 27. napjával a B.A.Z. Vármegyei Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosának megküldte az iratokat (jogerős ítélet és teljes iratanyag) azzal, hogy indítványát a jogerős ítéletre tekintettel egészítse ki.

15. A vezető fegyelmi biztos 2024. december hó 3. napján részletesen indokolt írásbeli indítványt tett, melyben 23 rb. szándékos fegyelmi vétség miatt (ebből a cselekmények elkövetési ideje miatt 17 rb. a régi Üt., 6 rb. az új Üttv. hatálya alatt történt) kérte az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségének megállapítását, pénzbírság kiszabását indítványozta az eljárási költségek megtérítése mellett. Súlyosító körülményként kérte értékelni rendbeliségek nagy számát és azt a körülményt, hogy a cselekmények többségét a korábban alkalmazott, azonos bűncselekmény miatt 2015-2016. években kiszabott büntetést követően is sorozatban követte el. Enyhítő körülményként a jelentős időmúlást jelölte meg.

16. Az I. fokú Fegyelmi Tanács Elnöke 2024. december hó 6. napján elrendelte a fegyelmi eljárás folytatását, melyről az eljárás alá vont ügyvédet – a fegyelmi biztos indítványának megküldésével – tájékoztatta és még aznap 2025. január hó 8. napjára fegyelmi tárgyalást tűzött ki, amelyre az eljárás alá vont ügyvédet megidézte.

17. Az eljárás alá vont ügyvéd 2024. december hó 20. napján kelt beadványában (amely a Debreceni Ügyvédi Kamara téli munkaszünete miatt 2025. január 6. napján került letöltésre) bejelentette, hogy a tárgyaláson nem tud részt venni, mivel Nyíregyházán bírósági eljárásban védőként vesz részt, továbbá észrevételt tett a vezető fegyelmi biztos indítványára. Nyilatkozta, hogy nincs bizonyítási indítványa. Maga is úgy vélte, hogy teljesen szükségtelen vitatnia a jogerős ítéletben rögzítetteket. Előadta, hogy „az én ügyem egy jogtörténeti kuriózum” és hivatkozott a büntetőeljárás anomáliákra (nem hallgatták ki az általa indítványozott nagy számú tanút; irat megismerési jogát korlátozták; iratismertetésen nem vehetett részt; a gyanúsítást, majd a vádat is többször módosították; gyakorlatilag Ő állt kizárólag a vádlottak padján, a társaságokat alapító személyek nem voltak terheltek az ügyben, etc.). A jogerős ítéletben rögzített események 2013 és 2018 között történtek. Előadta, hogy teljesen belefáradt a 2019 óta tartó kálváriába. A bíróság által meghozott ítéletet – annak ellenére, hogy bűnösségét soha nem ismerte be – elfogadta. Hivatkozott arra, hogy 4 gyermeke van, akik eltartásáról gondoskodik. A vezető fegyelmi biztos indítványában foglalt pénzbírságot elfogadta, azt az elkövetett fegyelmi vétségekkel arányban állónak tartotta, ugyanakkor kérte figyelembe venni, hogy egyedüli családfenntartó.

18. Az I. fokú Fegyelmi Tanács Elnöke 2024. január hó 6. napján kelt levelében soron kívüli adatszolgáltatásra hívta fel az eljárás alá vont ügyvédet, aki a felhívásra még ugyanaz nap (2024.01.06.) kelt levelében nyilatkozott és kijelentette, hogy ügyvédi kamarai tisztséget nem tölt be, ügyvédjelöltet nem foglalkoztat, nyilatkozott 2024 évi árbevételére vonatkozóan valamint személyi és családi körülményeivel kapcsolatosan.

19. Az ügyben a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa által 2025. január hó 8. napján megtartott fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távolmaradását kimentette, a tárgyalás megtartásának akadályát nem volt. Az I. fokú Fegyelmi Tanács Elnöke rögzítette az eljárás alá vont ügyvéd személyi adatait. A vezető fegyelmi biztos végindítványában előadta, hogy 17 rendbeli szándékos fegyelmi vétség a régi Ügyvédi Törvény, míg 6 rendbeli szándékos fegyelmi vétség már az új Üttv. hatálya alá tartozik, ebben kérte megállapítani az eljárás alá vont ügyvéd felelősségét. A fegyelmi büntetés kiszabásánál magas összegű pénzbírság kiszabására tett indítványt, melynek okaként az igen lényeges időmúlást jelölte meg. Az írásban benyújtott indítványában foglaltakat tartotta fenn. Kitért arra is, hogy szerinte is egy nagyon furcsa büntetőeljárás volt folyamatban az eljárás alá vont ügyvéddel szemben, de a fegyelmi szervek nem értékelhetik a bíróság mérlegelését, tevékenységét.

20. Az elsőfokú fegyelmi tanács a 2025. január hó 8. napján kelt, DRFB-13/2020./II. számú határozatában eljárás alá vont ügyvéd felelősségét 23 (huszonhárom) rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetésében állapította meg, s emiatt kizárás, kamarai közügyektől való eltiltás, valamint ügyvédjelölt foglalkoztatásától való eltiltás fegyelmi büntetéssel sújtotta. A kizárás időtartamát 3 (három) évben, a kamarai közügyektől való eltiltás időtartamát 3 (három) évben, az ügyvédjelölt foglalkoztatásától való eltiltás időtartamát 3 (három) évben határozta meg. A kizárás fegyelmi büntetés végrehajtását 3 (három) évre felfüggesztette. A fegyelmi tanács kötelezte továbbá eljárás alá vont ügyvédet az eljárás során felmerült 80.000 Ft eljárásai átalányköltség megfizetésére.

21. A fegyelmi határozattal szemben eljárás alá vont ügyvéd törvényes határidőn belül, 2025. január hó 31. napján előterjesztett beadványában írásbeli fellebbezést terjesztett elő, melyben kérte az I. fokú határozat megváltoztatását, elsődlegesen „pénzbüntetés” alkalmazását, másodlagosan a kizárás időtartamának és az ahhoz kapcsolódó egyéb intézkedések végrehajtásának, illetve a végrehajtás felfüggesztése időtartamának mérséklését kérte.

Álláspontja szerint a vele szemben meghozott határozat és az abban megállapított szankció eltúlzott, rendkívül súlyos.

Változatlanul fenntartotta, hogy tagadja azt, hogy a terhére rótt bűncselekményt elkövette volna. A büntetőeljárásba rendkívüli módon belefáradt, az már veszélyeztette az egészségét és családja nyugalma. Azért vette tudomásul a Járásbíróság ítéletét és fogadta el a pénzbüntetést, hogy

véglegesen lezáruljon az eljárás. Meggyőződése szerint a Járásbíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a súlyosító és enyhítő körülmények alapul vételével az általa elkövetett cselekmény megfelelő szankciója a pénzbüntetés. A Járási Ügyészség is ezen az állásponton volt, hiszen tudomásul vették az I. fokú ítéletet. Előadta, hogy a cselekmények tárgyi súlya, a nyomozás során feltárt extrém mértékű anomáliák, a rendkívüli-, szinte páratlan mértékű időmúlás és személyi körülményei (gyermekek tartása) alapján a bíróság nem tartotta szükségesnek a pénzbüntetésnél súlyosabb büntetés alkalmazását.

Hivatkozott arra is, hogy a fegyelmi ügyben a fegyelmi biztos által előterjesztett indítvány is „pénzbüntetés” kiszabását indítványozta felelőssége megállapítása mellett. Erre való tekintettel joggal bízott abban, hogy az indítványnak megfelelő szankciót alkalmaznak vele szemben.

Álláspontja szerint az I. fokú fegyelmi határozat egyáltalán nem vette figyelembe azt a körülményt, hogy az eljárás alapját képező fegyelmi vétségek (bűncselekménynek minősített cselekmények) 2013 és 2018 év közötti időszakban valósultak meg, azaz volt olyan cselekmény, amely a fegyelmi határozat megszületésétől számított 12 évvel korábban zajlott le. Az ilyen rendkívül hosszú időszakon keresztül folyamatban lévő büntetőeljárás rendkívüli módon megviseli annak alanyát, továbbá nemcsak a büntetőeljárás, hanem a fegyelmi eljárás is nagyon hosszú időn át zajlott és tartotta Őt, valamint családját bizonytalanságban.

Fellebbezését azzal zárta, hogy ennyi idő távlatából maga és környezete is levonta a megfelelő konzekvenciákat. Álláspontja szerint semmi szükség nincsen már arra, hogy újabb hosszú éveken keresztül rettegen attól, hogy akár egy rosszindulatú panaszos vagy egy gondatlan közúti baleset okán eltiltsák szeretett szakmájától és ezzel ellehetetlenítsék a megélhetését.

22. Az országos fegyelmi főbiztos 2025. február hó 21. napján kelt beadványában terjesztette elő a fellebbezésekben foglaltakkal kapcsolatos észrevételeit.

A tényállás körében kiemelendőnek tartotta, hogy 2019. szeptember hó 25. napján érkezett eljárás alá vont ügyvéd bejelentése, miszerint Őt gyanúsítottként hallgatta ki a Rendőrkapitányság. Ugyanezen a napon a Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya jelezte az Ügyvédi Kamara felé, hogy 2019. szeptember 18. napján 74 rb. közokirat-hamisítás büntettének gyanúja miatt hallgatta ki gyanúsítottként eljárás alá vont ügyvédet.

Az elsőfokú indokolt fegyelmi határozat a tényállás körében azt állapította meg, hogy 23 gazdasági társaság cégbejegyzésével, változásbejegyzésével kapcsolatban eljárta jogi képviselőként az eljárás alá vont ügyvéd, amelynek kapcsán mondta ki őt bűnösnek a jogerős ítélet, ahol egyébként pénzbüntetést kapott.

Véleménye szerint helyesen utalt az I. fokú fegyelmi tanács a döntésében arra, hogy a büntetőítéletben jogerősen megállapított tényállás köti a fegyelmi tanácsokat és részletesen idézte egyrészt az érintett ügyvéd előadását, másrészt az ítéletben rögzítetteket. A döntésnél súlyosítóként értékelte a cselekmény tárgyi súlyát, a 23 rb. közokirat-hamisítást és enyhítőként a jelentős időmúlást, valamint, hogy az eljárás alá vont ügyvéd több gyermek eltartásáról gondoskodik.

Kifejtette, hogy az Üttv. 109. § (7) bekezdése alapján a fegyelmi büntetések egymás mellett is alkalmazhatóak. Az Üttv. 109. § (1) bekezdése értelmében a fegyelmi tanács a büntetéseket mérlegelési jogkörben szabja ki. Az Üttv. 109. § (6) bekezdésének első mondata alapján a kizárás fegyelmi büntetésnek a legrovidebb időtartama 3 év.

Észrevételében rámutatott arra, hogy az ügyben nem lehet eltekinteni a helyesen megállapított enyhítő körülményektől, de ugyanakkor a halmazatban szereplő cselekmények nagy számától sem. A tényállás felderítésre került, az nem ellentétes az iratok tartalmával és helyes a levont jogi-, ténybeli következtetés is.

Az általa előadottakra tekintettel az Üttv. 138. § (1) bekezdés c.) pontja alapján kérte az elsőfokú fegyelmi tanács határozatának helybenhagyását.

23. A jogorvoslatra figyelemmel a Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi tanácsa (a továbbiakban: másodfokú fegyelmi tanács) 2025. április hó 11. napjára tárgyalást tűzött ki, melyre az eljárás alá vont ügyvédet és az országos fegyelmi főbiztos (a továbbiakban: fegyelmi főbiztos) szabályszerűen idézte.

24. Eljárás alá vont ügyvéd 2025. március hó 11. napján kelt beadványában bejelentette, hogy a fegyelmi tárgyaláson elektronikus hírközlési rendszer igénybevételel részt kíván venni. Nyilatkozta, hogy a másodfokú fegyelmi tanács összetételével, illetve a jegyzőkönyvvezető személyével összeférhetlenségi kifogása nincsen.

Az országos fegyelmi főbiztos észrevételével összefüggésben rámutatott arra, hogy a 23 rb. fegyelmi vétség 6 éves időtartamon belül történt. Az általa elkövetett legutolsó fegyelmi vétség 7 évvel ezelőtt valósult meg. Álláspontja szerint ilyen idő távlatában, ilyen időmúlás mellett az elsőfokú fegyelmi tanács által alkalmazott szankció mindenképpen eltúlzott mértékű. Előadta, hogy 2024.12.03. napján a B.A.Z. Vármegyei Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa is erre az álláspontra helyezkedett, amikor vele szemben pénzbírság kiszabására tett indítványt az eljárási költségek viselése mellett.

Ismételten hivatkozott arra, hogy az alapügyben a Járásbíróság mérlegelte az általa elkövetett cselekmény tárgyi súlyát, ha nagy lett volna a tárgyi súlya az általa elkövetett cselekménynek, akkor bizonyosan nem pénzbüntetést alkalmaz szankcióként. Ezt igazolja, hogy az ügyészség is tudomásul vette az I. fokú ítéletet.

A büntető ítélet ellen azért nem nyújtott be fellebbezést, mert nem kívánta sem magát, sem a családját kitenni az újabb több éves bizonytalanságnak, így bár nem értett egyet a döntéssel, de le kívánta zárni a több mint 6 éve húzódó eljárást.

Ezen tényekre tekintettel úgy érzi, hogy minden szempontból korrektebb és igazságosabb lenne „pénzbüntetés” kiszabása.

25. A másodfokú fegyelmi tárgyaláson a fegyelmi főbiztos az észrevételében foglaltakat fenntartotta. Az eljárás alá volt ügyvéd a fellebbezésében foglaltakat ugyancsak mindenben fenntartotta.

II.

Az első fokú fegyelmi tanács által megállapított tényállás, az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatai, a felvett bizonyítás és a jogi indokolás összefoglalása

26. Az elsőfokú fegyelmi tanács a lefolytatott bizonyítási eljárás és a rendelkezésre álló iratok - a Járásbíróság .B. /2022/128. számú, az eljárás alá vont ügyvéd vonatkozásában első fokon 2024. október 15. napján jogerőre emelkedett ítélete - alapján az alábbi **tényállást** állapította meg:

Eljárás alá vont ügyvéd, mint II. r. vádlott ügyvédként közreműködött – az I. r. vádlott szervezésével – olyan gazdasági társaságok alapításában, illetve az eladósodott vagy megszüntetni szándékozott gazdasági társaságok adminisztratív terheket elkerülendő, un. stróman személyek „nevére íratásában”, mely gazdasági társaságok ténylegesen gazdasági tevékenységet nem kívántak folytatni és nem is folytattak. A cégek „átírásához” és alapításához a szükséges adatokat az I. r. vádlott szerezte be, ő intézkedett a „fiktív” ügyvezetővel való kapcsolattartás látszatát szolgáló kézbesítési megbízottak felkéréséről is. Az eljárás alá vont ügyvéd végezte az okiratok szerkesztését, a szükséges szerződések elkészítését, - az ítélet szerint – tudva arról, hogy a vevők ténylegesen nem kívánták a társaságokat megvásárolni, nem volt valós cégalapítási szándékuk sem, csupán a nevüket adták ehhez az ügylethez. Az okiratok aláírása a „vevők” számára kizárólag pénzkereseti lehetőség volt, minthogy mélyszegénységben éltek, s emiatt sem szakmai felkészültségük, sem anyagi forrásuk nem is volt a gazdasági társaságok tovább működtetéséhez, s erről az I. és II. r. vádlottnak tudomása volt. Az eljárás

alá vont ügyvéd, ügyvédi tevékenységével közreműködött abban, hogy a közhiteles cégnyilvántartásba valamennyi változással, alapítással valótlán adatok kerüljenek bejegyzésre.

Az eljárás alá vont ügyvéd az ítélet szerint 23 gazdasági társaság cégbejegyzésével, változásbejegyzésével kapcsolatban járt el okiratszerkesztőként és jogi képviselőként. Ezek az alábbiak:

- 1.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2017.06.07.
- 2.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2013.06.10.
- 3.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2014.05.22.
- 4.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2015.01.15.
- 5.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2014.08.15.
- 6.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2017.04.04.
- 7.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2017.03.17.
- 8.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2017.04.04.
- 9.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2013.11.27.
- 10.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2015.11.09.
- 11.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2015.01.14.
- 12.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2015.11.09.
- 13.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2014.08.15.
- 14.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2015.11.09.
- 15.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2017.06.07.
- 16.) (...) Kft. – elkövetési idő: **2018.02.08.**
- 17.) (...) Kft. – elkövetési idő: **2018.02.08.**
- 18.) (...) Kft. – elkövetési idő: **2018.02.01.**
- 19.) (...) Kft. – elkövetési idő: **2018.01.17.**
- 20.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2017.01.04.
- 21.) (...) Kft. – elkövetési idő: 2017.06.28.
- 22.) (...) Kft. – elkövetési idő: **2018.02.21.**
- 23.) (...) Kft. – elkövetési idő: **2018.02.01.**

Elkövetési időként az eljárás alá vont ügyvéd előtt történt aláírás és ellenjegyzés időpontja került a fentiekben feltüntetésre.

Az ítélet (16) bekezdése az eljárás alá vont ügyvéd jogszabályszegését egységesen a 2017. évi LXXVIII. tv. (Üttv.) 42.§ (3), (5) és (6) bekezdéseire alapította. Az I. fokon eljáró fegyelmi tanács a fegyelmi biztossal azonosan észrevételezte, hogy ebből 6 rb. elkövetés az új Üttv. hatálya alá tartozik.

A Járásbíróság B.../2022/128. számú ítélete 2024. október 15. napján emelkedett jogerőre az eljárás alá vont ügyvédre vonatkozóan.

Az ítélet szerint az eljárás alá vont ügyvéd bűnös 23 rb. közokirat-hamisítás büntetében /Btk. 342. § (1) bek. c.) pont/, ezért a bíróság – halmazati büntetésül – 540 (ötszáznegyven) napi tétel pénzbüntetésre ítélte, az egy napi tétel összegét 3.500 (háromezer-ötszáz) forintban állapította meg. A bíróság az így kiszabott összesen 1.890.000 Ft (Egymillió-nyolcszázkilencvenezer forint) pénzbüntetés megfizetésére 20 (húsz) havi részletfizetést engedélyezett. Kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet 68.512 Ft bűnügyi költség megfizetésére is.

Az I. fokú fegyelmi tanács megállapította, hogy a bíróság által jogerősen megállapított tényállás köti.

27. Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése, nyilatkozatai, az általa csatolt iratok az előzetes vizsgálat során és az elsőfokú eljárásban:

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárásban a fegyelmi felelősségét nem ismerte el. A büntetőeljárásban bűnösségét mindvégig vitatta.

Az előzetes vizsgálati eljárásban az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy a „velem szemben 2019.09.18. napján előterjesztett gyanúsítás minden nemű ténybeli és jogi alapot nélkülöz. A gyanúsításban foglalt bűncselekmények zömében nem voltam okiratszerkesztő ügyvéd, más kolléga járt el, illetve a gyanúsítás ténybeli és jogi lehetlenségek tömkelegét tartalmazza, amit jogerős ítélet is alátámaszt.”

Az eljárás alá vont ügyvéd által csatolt rendőrségi, gyanúsítást tartalmazó jegyzőkönyv az alábbiakat foglalja magában:

„Megalapozottan gyanúsítható azzal, hogy 2013.07.01. napjától kezdődően 2017.10.05. napjáig terjedő időben ...gazdasági társaságok alapítását, társasági szerződéseinek módosítását, átruházását elvégezte, mint okiratszerkesztő ügyvéd, mely cégekkel kapcsolatban megállapítást nyert, hogy a cégek napi működtetésével kapcsolatos feladatokat ténylegesen ifj. (...) szerencsi lakos végezte. Ezen társaságok főként ukrán ügyvezetők általi alapítására, részükre történő átruházására azért került sor, hogy a tényleges tevékenységet végző, a cég ügyvitelével, a cég fenntartásával való felelősségre vonás alól ifj. (...) mentesüljön. A cégekkel kapcsolatban megállapítást nyert, hogy az ifj. (...) által irányított és működtetett (...). szám alatti irodában számos, döntően székhelyszolgáltatói címekre bejegyzett társaságok működése köthető az ifj. (...) által irányított szervezethez, amely társaságok alapításával, változás bejegyzésével kapcsolatos feladatokat Ön, mint okiratszerkesztő ügyvéd végezte. A rendelkezésre álló adatok alapján Ön folyamatosan tartotta a kapcsolatot, illetve egyeztetett ifj. (...) -vel a fentiekben megjelölt cégek alapításával, változásbejegyzéseivel, székhelyeik bejegyzésével, illetve a cégek működtetésével kapcsolatban, ezzel tevékenyen részt vett a cégek törvényes működése látszatának fenntartásában és az ehhez szükséges okiratok elkészítésében, „lepapírozásában”, a hivatalos szervek, főként a cégbíróóságok felé történő benyújtásában és bejegyeztetésében. Ön a fenti cselekményével tevékenyen részt vett és közreműködött abban, hogy jog vagy kötelezettség létezésére, megváltozására vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adatot, tényt vagy nyilatkozatot foglaljanak közokiratba, azaz az Ön által, mint okiratszerkesztő ügyvéd által az illetékes cégbíróóságra benyújtott okiratok alapján a közhiteles cégbíróósági nyilvántartásba valótlan adatok kerüljenek rögzítésre és bejegyzésre. Ezen cselekménye alkalmas a Btk. 342. § (1) bekezdés c.) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntett elkövetésének megállapítására.”

Az eljárás alá vont ügyvéd az elsőfokú fegyelmi tanácshoz eljuttatott nyilatkozatában kiemelte:

„Az ügy érdekessége, hogy 74 rb. gazdasági társasághoz kapcsolódó közokirat-hamisítás tekintetében közölt megalapozott gyanút, azonban egyetlen esetben sem közölt tényállást, így gyakorlatilag nem tudok mivel szemben védekezni. Egy olyan általános hipotézist állított fel a nyomozóhatóság, miszerint egy ifj. (...) nevű szerencsi lakos irányította és működtette ezeket a gazdasági társaságokat. A jelenleg birtokomban lévő ismeretek alapján ezt semmi nem támasztja alá, illetve nekem erről nyilvánvalóan nem volt tudomásom.

Tételesen nyilatkoztam valamennyi gazdasági társaság tekintetében ellátott ügyvédi tevékenységem kapcsán és tagadtam, hogy bármilyen módon bűncselekményt követtem volna el, akár szándékosan, akár gondatlanul. Az ügy további érdekessége, hogy a felsorolt gazdasági társaságok tulajdonosai, tagjai, ügyvezetői nemhogy nem gyanúsítottak, de a gyanúsításom közlésének időpontjáig még tanúként sem hallgatták meg őket az ügyben.”

A jogerős ítélet átvételét és a vezető fegyelmi biztos indítványának írásbeli kiegészítését követően az eljárás alá vont ügyvéd írásban az alábbiakat nyilatkozta:

„A jogerős ítéletre figyelemmel álláspontom szerint teljesen szükségtelen vitatnom a jogerős ítéletben rögzítetteket. Azt azonban szeretném megjegyezni, hogy az én ügyem egy jogtörténeti kuriózum. A több éven át tartó nyomozás során több, mint 100 személy tanúkénti meghallgatását indítványoztam, melyek közül senkit nem hallgatott meg a Rendőrkapitányság, elutasították ez irányú indítványaimat azzal, hogy ez az eljárás elhúzódását eredményezné!

A nyomozás során korlátozták az iratmegismerési jogomat, amit megpanaszoltam, az Ügyészség panaszomnak helyt adott, de ennek ellenére nem adták ki az iratokat, iratismertetésen sem vehettem részt. A Járásbíróság adta ki részemre az ügy nyomozati iratait. A gyanúsításaimat emlékeim szerint háromszor módosították, de az ügyész által benyújtott vád is két esetben módosításra került. Ahogy a védekezésem visszaigazolást nyert, az Ügyészség, illetve a Nyomozóhatóság rögtön módosította azt, illetve nagyon sok olyan cselekménnyel is meggyanúsítottak, ahol nem is én jártam el okiratszerkesztő ügyvédként.

Ahogy az az ítéletből is látszik, bár 23 rendbeli cselekmény miatt ítélték el, gyakorlatilag kizárólag én álltam a vádlottak padján. A szabálytalannak minősített cégátruházások szereplői (eladók, vevők), illetve a társaságokat megalapító személyek nem voltak sem gyanúsítottak, sem vádlottak az ügyben. Úgy voltam tehát intellektuális közokirat-hamisítás bűnsegédje, hogy akik azt önálló tettesként elkövették, nem voltak felelősségre vonva. Többségüket semmilyen formában nem hallgatták ki, sem megkeresés útján, sem tanúként. Akiket az indítványomra a Bíróság meghallgatott, azok egyértelműen alátámasztották védekezésemet. Az ügyben jelentős számú külföldi személy (ukrán) meghallgatására tettem indítványt. A Bíróság az indítványomat elutasította. A jogerős ítéletben rögzített események 2013 és 2018 év között történtek. A Bíróság által meghozott ítéletet – annak ellenére, hogy bűnösségemet soha nem ismertem be – elfogadtam. Teljesen belefáradtam a 2019 év óta tartó kálváriába. Nem szerettem volna kitenni sem magamat, sem pedig a családomat további több éves nyugtalanságnak, amivel nyilvánvalóan járt ez az egész eljárás. A vádat emelő ügyészség is érezte a vád labilitását, illetve az eljárás elhúzódásának lehetőségét, ezért ők is tudomásul vették az ítéletet. Nyilvánvalóan levontam a konzekvenciákat a történetekből, s ügyvédi munkámat igyekszem körültekintéssel ellátni a jövőben is.”

A jogerős elsőfokú bírósági ítélet szerint:

„A vádlottak hosszú ügyvéd-ügyfél kapcsolatban álltak egymással.

Az I. r. és dr. (eljárás alá vont ügyvéd) II. r. vádlottak, valamint a titkárnők tisztában voltak azzal, hogy fiktív cégek alapításában, illetve fiktív cégátruházásban működnek közre.

II. r. vádlott ügyvédnek meg kellett volna tagadnia a szerződések, okiratok elkészítését, ellenjegyzését. A jogszabály alapján kötelező jogi képviselőt folytán szükséges, aktív ügyvédi közreműködésével, tudtával a cégnyilvántartásba valótlán adatok és tények kerültek.

II. r. vádlott tudott arról, hogy a vevők ténylegesen nem kívánták a társaságokat megvenni, nem volt valódi cégvásárlási vételi, valamint az alapítóknak valós cégalapítási szándékuk, csupán a nevüket adták ezekhez. Nem megvásárolták a cégeket, hanem pénzt kaptak azért, hogy a nevükre vegyék azokat vagy fiktív céget alapítsanak. Ennek megfelelően már a szerződések aláírásakor sem állt szándékukban gazdasági tevékenységet folytatni a megvásárolt vagy alapított társaságok keretében és működtetni a nevükre vett társaságokat. Az okiratok aláírása számukra kizárólag pénzkereseti lehetőség volt, mivel mélyszegénységben élők voltak, sem szakmai felkészültséggel, sem anyagi forrással nem rendelkeztek ahhoz, hogy a gazdasági társaságok megvételét követően azokat tovább működtessék, a gazdasági társaságok vezetéséhez szükséges információkkal sem rendelkeztek és minderről a vádlottak tudomása volt.”

28. A fegyelmi biztos végindítványa:

A vezető fegyelmi biztos végindítványában 23 rb. szándékos fegyelmi vétség megállapítását indítványozta.

Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd okiratszerkesztői, okirat ellenjegyzői tevékenységét részben az 1998. évi XI. tv. (továbbiakban: Üt.) hatálya alatt végezte az ítéleti tényállásban megjelölt 1-15.) –ig és a 20-21.) –ig sorszámozott cégeknél, részben pedig a 2017. évi LXXVIII. tv. (Üttv.)

hatálya alatt követte el a 16-19.) –ig és a 22.), 23.) tényállási pontokat illetően, mivel az Üttv. 207. § (3) bekezdése alapján az Üttv. 42. §-a (is) 2018. január 1. napján lépett hatályba.

Erre figyelemmel az eljárás alá vont ügyvéd

az 1-15.) és a 20-21.) tényálláspontok tekintetében az 1998. évi XI. tv. (továbbiakban: Üt.) 3. § (2) és (3) bekezdéseiben, valamint az ellenjegyzést illetően a 27. § (1) bekezdés a.) pontjában írt rendelkezést szegte meg, minthogy az ügyvédi hivatását nem a jogszabályok megtartásával gyakorolta, olyan jogügyletekben működött közre, amely jogszabályba ütközött, továbbá, az okiratok ellenjegyzésekor tudatában volt annak, hogy az okirat a szerződő fél kinyilvánított akaratának nem felelt meg (ugyanezen szabályokat tartalmazták a cselekmény idején hatályos, az ügyvédi hivatás etikai szabályairól szóló 8/1999. (III.22.) MÜK szabályzat 3/2., 7/1., 7/3. pontjai is); ezzel 17 rb., szándékos fegyelmi vétséget követett el;

az ítéleti tényállásban 16-19.) –ig, valamint a 22.) és 23.) tényállási pontokat illetően (az ítéletben is hivatkozott) 2017. évi LXXVIII. tv. (Üttv.) 42. § (3), (5) és (6) bekezdéseiben írt rendelkezéseket szegte meg, minthogy köteles lett volna megtagadni az okiratszerkesztést, ha az akaratnyilvánítás jogszabályba ütközik vagy jogszabály megkerülésére irányul, továbbá, nem tájékoztatta az ügyfeleket arról, hogy az ügyfél által előadott tények tekintetében kétségek merültek fel, és nem tájékoztatta az ügyfeleket a jogügylettel kapcsolatos esetleges jogi kockázatokról, emiatt 6 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Magasabb, a cselekmény súlyával arányban álló pénzbírság kiszabását indítványozta az eljárási költségek megtérítése mellett.

Súlyosító körülményként kérte értékelni a rendbeliségek nagy számát, valamint azt a körülményt, hogy a cselekmények többségét a korábban alkalmazott, azonos bűncselekmény miatt 2015-2016. években kiszabott büntetést követően is sorozatban követte le. Enyhítő körülményként a jelentős időmúlást és a 3 kiskorú, valamint 1 továbbtanuló gyermekről történő gondoskodást kérte értékelni.

Az eljárás alá vont ügyvéd végfelszólalást nem tudott eszközölni, mivel a tárgyaláson nem vett részt.

Az I. fokú határozat rögzítette, hogy az I. fokú fegyelmi tanácsot a tényállás megállapításakor a jogerős ítéletben foglalt tényállás köti, így azt a fegyelmi biztos indítványával és az ítélettel egyezően állapította meg.

29. Az elsőfokú fegyelmi tanács a megállapított történeti tényállás alapján a következő jogi következtetést vonta le és a határozat jogi indokolása körében az alábbiakat állapította meg:

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.) 107. § -a alapján fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

- a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy
- b.) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

A cselekmények elkövetése 2013-tól 2018-ig terjedő időben történt, büntetőjogi elbírálása első fokon 2024. október 15-én jogerősen lezárult, a fegyelmi eljárás befejezésére 2025. január 8-án került sor.

A Fegyelmi Eljárásról szóló 20/2018. MÜK szabályzat 1.4. pontja alapján a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni.

Az 1.5. szerint amennyiben az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását teszik lehetővé, úgy ezeket kell alkalmazni.

Az I. fokú fegyelmi tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd tevékenysége mind az elkövetéskor, mind az elbíráláskor hatályos jogszabályok alapján olyan cselekmény, mely fegyelmi vétségnek minősül. Jelen esetben megállapítható, hogy az elkövetéskor hatályban volt rendelkezések lényegében azonos vagy hasonló anyagi jogi tartalommal bírnak, tehát az adott magatartás továbbra is fegyelmi vétségnek minősül.

A hatályos Üttv. 109. § (6) bekezdése szerint a kizárás fegyelmi büntetés legrövidebb időtartama három év, leghosszabb időtartama tíz év.

A cselekmény elbírálása és a büntetés kiszabása során az I. fokú fegyelmi tanács az elbíráláskor hatályos Üttv. és a 20/2018. MÜK szabályzatot alkalmazta, amely az eljárás alá vont ügyvédre nézve enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását teszi lehetővé, mivel a kizárás határozott időtartamban szabható ki, ezért az Üttv. 107.§ szerinti fegyelmi vétség fogalmát kell alkalmazni.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy elkövette a jogerős ítélet szerinti bünteteket, s amelyért vele szemben pénzbírság büntetést szabott ki a bíróság, megszegte az Üttv. 1. § (3) bekezdését, amely előírja: „Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.”

Az Üttv. 1. § (5) bekezdése alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlása nem irányulhat jogszabály megkerülésére, jogszabályba ütköző célra, vagy ilyen jogügyletben való közreműködésre.

A jelenleg hatályos Üttv. 44. § (1) bekezdése szerint: Az ellenjegyzéssel az ügyvéd tanúsítja, hogy a.) az okirat a jogszabályoknak megfelel, b.) a felek nyilatkoztak arról, hogy az okiratban foglaltak megfelelnek az akaratuknak, c.) az okiratban megjelölt felek, illetve az eljáró képviselők azonosítását elvégezte, és d.) az okiratot a felek előtte írták alá vagy az okiraton szereplő aláírást előtte sajátjukként ismerték el.

Az Üttv. 42. § (3) bekezdése szerint az ügyvéd köteles megtagadni az okiratszerkesztést, ha az akaratnyilvánítás jogszabályba ütközik vagy jogszabály megkerülésére irányul.

Az Üttv. 42. § (4) bekezdése szerint az okiratszerkesztés során az ügyvéd úgy jár el, hogy az ügyfél kinyilvánított akarata – az Alaptörvény, a jogszabályok, az Európai Unió kötelező erővel bíró jogi aktusainak keretei között – az ügyfél érdekeinek megfelelő, továbbá joghatás kiváltására alkalmas legyen.

Az Üttv. 42. § (5) bekezdése szerint az ügyvéd az ügyfél által előadott tényeket teljes körűnek, pontosnak és valószínűnek fogadhatja el, azonban a (3) bekezdésben meghatározott követelmény érvényesülése érdekében tájékoztatnia kell az ügyfelet arról, ha az ügyvédtől elvárható gondosság mellett az ügyfél által előadott tények teljes körűségével, pontosságával vagy valóságával kapcsolatban kétsége merült fel.

Az elkövetéskor hatályos 1998. évi XI. tv. (Üt.) 27. § (1) bekezdése szerint:

Az okirat ellenjegyzésével az ügyvéd bizonyítja, hogy

a) az okirat a felek kinyilvánított akaratának és a jogszabályoknak megfelel, és

b) az okiratban megjelölt fél az iratot előtte vagy helyettese [23. § (5) bek.] előtt írta alá, illetőleg aláírását előtte vagy helyettese előtt saját kezű aláírásának ismerte el, illetve a minősített elektronikus aláírásával tett ellenjegyzéssel pedig azt, hogy a kiállító minősített elektronikus aláírásával aláírt elektronikus okirat tartalma az ügyvéd által készített elektronikus okirattal megegyezik.

Az Üt. 3. § (2) és (3) bekezdése szerint:

(2) Az ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani.

(3) Az ügyvéd nem működhet közre, ha az a hivatásával nem egyeztethető össze, így különösen, ha a közreműködését olyan jogügyletbe kéri, amely jogszabályba ütközik, vagy jogszabály megkerülésére irányul.

Az I. fokú fegyelmi tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a közokirat-hamisítás során 23 okiratot szerkesztett és jegyzett ellen, továbbította azt a cégbíróságok részére, ezzel 23 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Az I. fokú fegyelmi tanács a büntetés kiszabása során az Üttv. 108. § e.) pontjában megjelölt kizárás fegyelmi büntetést alkalmazta. A kizárás idejét a kiszabható minimális időtartamban 3 évben határozta meg, annak végrehajtását 3 évre felfüggesztette, ezzel az eljárás alá vont ügyvéd részére lehetőséget biztosított arra, hogy a jövőben hasonló cselekmények elkövetésétől tartózkodjon.

Az I. fokú fegyelmi tanács az elkövetett bűncselekményekre és arra tekintettel, hogy hasonló bűncselekmények miatt az eljárás alá vont ügyvédet már a jelen eljárást megelőzően két alkalommal jogerősen elítélték, azonban a bíróság ítéletében kiszabott pénzbírság és az egyik büntetőügy következményeként fegyelmi eljárásban kiszabott pénzbírság kellő visszatartó erővel nem bírt, ezért szükségesnek tartotta a kizárás fegyelmi büntetés alkalmazását, valamint az Üttv. 108. § c.) pontjában megjelölt kamarai közügyektől való eltiltás és az Üttv. 108. § d.) pontja szerinti ügyvédjelölti foglalkoztatástól eltiltás fegyelmi büntetés kiszabását is, amelynek időtartamát 3-3 évben határozta meg.

Az I. fokú fegyelmi tanács súlyosító körülményként értékelte a cselekmény tárgyi súlyát, azt a körülményt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd büntetett követett el a 23 rb. közokirat-hamisítással, okiratszerkesztői és jogi képviselői tevékenységével hozzájárult ahhoz, hogy a közhiteles cégnyilvántartásba valótlán adatok kerüljenek bejegyzésre és ezzel az ügyvédi hivatásba vetett közbizalmat csorbította. Enyhítő körülményként a jelentős időmúlást és azt vette figyelembe, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben más jogkövetkezményt (magas összegű pénzbüntetés kiszabását) is alkalmaztak, továbbá, hogy 3 kiskorú gyermekéről saját háztartásában gondoskodik, míg nagykorú, tanulmányokat folytató gyermeke után tartásdíjat fizet.

III.

A másodfokú fegyelmi eljárás

30. A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottság Másodfokú Fegyelmi Tanácsa 2025. április hó 11. napján tartott fellebbezési tárgyalást. A tárgyalás megtartására a Fegyelmi Eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat 37/A – 37/D pontjai alapján elektronikus hírközlési rendszer igénybevétele útján került sor. A másodfokú fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd és a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztososa egyaránt részt vett.

31. A másodfokú fegyelmi tanács a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot az FESZ 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem keretei között teljes terjedelmében felülbírálta, és –a Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosának észrevételében foglaltakkal egyetértve - azt állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése megalapozatlan.

32. A másodfokú fegyelmi tanács megállapította, hogy az első fokon eljáró fegyelmi tanács a bizonyítást a határozathozatalhoz szükséges mértékben lefolytatta, a történeti tényállást helyesen rögzítette, mindezekért a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú fegyelmi tanács által a rendelkezésre álló iratok – különösen a Járásbíróság B. /2022/128. számú, az eljárás alá vont ügyvéd vonatkozásában első fokon 2024. október 15. napján jogerőre emelkedett ítélete - alapján megállapított történeti tényállást a fellebbezési eljárásban is irányadónak tekintette és valónak elfogadta.

Az I. fokú fegyelmi tanács helytállóan állapította meg, hogy a bíróság által jogerősen megállapított tényállás köti. Egyebekben ugyanezen az állásponton volt az eljárás többi résztvevője is, hiszen az I. fokú eljárásban a vezető fegyelmi biztos végfelfszólalásában az eljárás alá vont ügyvédnek ugyancsak a Járásbíróság .B. /2022/128. számú jogerős ítéletében foglalt elítélése és az abban megállapított tényállás alapján kérte a fegyelmi felelősség megállapítását azzal kiegészítve, hogy „mi nem überelhetjük a bíróságnak a mérlegelését, tevékenységét”. A másodfokú fegyelmi eljárásban az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésére tett észrevételében az országos fegyelmi főbiztos maga is hivatkozta, hogy a büntetőítéletben jogerősen megállapított tényállás köti a fegyelmi tanácsokat. Ezen körülménnyel az eljárás alá vont ügyvéd is nyilvánvalóan tisztában volt, hiszen az I. fokú fegyelmi tanácshoz intézett, 2024.12.20. napján kelt észrevételében maga is úgy nyilatkozott, hogy „A jogerős ítéletre figyelemmel álláspontom szerint teljesen szükségtelen vitatnom a jogerős ítéletben rögzítetteket.” Beadványát azzal kezdte, hogy bizonyítási indítványa nincsen. Az országos fegyelmi főbiztos észrevételére hivatkozással nyilatkozta, hogy megértette azt, hogy a fegyelmi tanácsokat a büntető tényállás köti.

A másodfokú fegyelmi tanács a tényállás körében felhívja a FESZ 27.2/A. a.) pontját, mely szerint a fegyelmi tanácsot az eljárást befejező határozata meghozatalánál köti a büntetőbíróság bűnösséget megállapító ítélete annyiban, hogy nem állapíthatja meg, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményt nem követte el. Ugyancsak hivatkozik a FESZ 27.2/B. pontjára, mely szerint a fegyelmi tanács a 27.2/A. pontján kívül az általa ismert bírósági határozat rendelkező részétől, valamint az indokolásában megállapított tényállástól csak a fegyelmi eljárásban feltárt olyan bizonyíték alapján térhet el, amelyet a bírósági eljárásban nem bíráltak el. Mindezek alapján, mivel az eljárás alá vont ügyvéd bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, a fegyelmi eljárásban pedig olyan bizonyíték nem merült fel, amely a büntető ügyben megállapított tényállástól való eltérést indokolta volna, így megállapítható, hogy a Járásbíróság 87.B.476/2022/128. számú jogerős ítélete mind a bűnösség, mind a tényállás megállapítása körében köti az eljáró fegyelmi tanácsokat.

33. Az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi eljárás során következetes hivatkozása az, hogy „az én ügyem egy jogtörténeti kuriózum”. Az I. fokú fegyelmi tanácshoz intézett, 2024.12.20. napján kelt észrevételében részletezi a büntetőeljárás anomáliákat (nem hallgattak ki az általa indítványozott több mint 100 tanú közül egyet sem; a nyomozás során az iratmegismerési jogát korlátozták és iratismertetésen nem vehetett részt, csak a Járásbíróság adta ki részére az ügy nyomozati iratait; a gyanúsítást háromszor módosították, majd a vád is két esetben módosításra került; gyakorlatilag Ő állt kizárólag a vádlottak padján, a szabálytalannak minősített cégátruházások szereplői, a társaságokat alapító személyek nem voltak terheltek az ügyben, többségüket semmilyen formában nem hallgatták ki; úgy volt közokirat-hamisítás bűnsegédje, hogy akik azt önálló tettesként elkövették, nem voltak felelősségre vonva; etc.). Az eljárás alá vont ügyvéd 2025. január hó 31. napján kelt fellebbezésében ismételt hivatkozik a nyomozás során feltárt extrém mértékű anomáliákra.

Ezen hivatkozásokat a másodfokú tanács figyelembe venni nem tudta, hiszen ezen büntetőeljárás anomáliák tisztázásának a fóruma a büntetőügy volt, az esetleges jogsértések orvoslására ott lett volna lehetőség. Azzal, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az I. fokú büntető ítélet ellen nem fellebbezett gyakorlatilag lemondott a jelzett anomáliák tisztázásáról. Az eljáró fegyelmi tanácsoknak a büntetőeljárás aggályok vizsgálatára sem joguk, sem lehetőségük nincsen, hiszen az előző pontban foglaltaknak megfelelően a jogerős ítélet mind a bűnösség, mind a tényállás megállapítása körében köti az eljáró fegyelmi tanácsokat.

34. Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárás során ugyancsak következetesen úgy nyilatkozott, hogy tagadja a terhére rótt bűncselekmények elkövetését, bűnösségét soha nem ismerte be. Az országos fegyelmi főbiztos észrevételére hivatkozással előadta, hogy nem nyújtott be fellebbezést az I. fokú ítélettel szemben, holott erre lehetősége lett volna. Ennek okait részletezte.

Ebben a körben arra szükséges rámutatni, hogy a jogerős elmarasztaló büntető ítélet tükrében nem releváns, hogy az eljárás alá vont ügyvéd bűnösségét elismeri-e vagy sem. Azon körülmény, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az általa hivatkozott személyes okokból az I. fokú bűnösséget megállapító

ítélet ellen nem fellebbezett formálisan mégis csak azt jelzi, hogy egy ponton már a bűnösségét mégsem vitatta.

35. Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében arra is hivatkozott, hogy a Járásbíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a súlyosító és enyhítő körülmények alapul vételével az általa elkövetett cselekmény megfelelő szankciója a pénzbüntetés. A Járási Ügyészség is ezen az állásponton volt, hiszen tudomásul vették az I. fokú ítéletet. Az országos fegyelmi főbiztos észrevételére tett nyilatkozatában ismételten hivatkozott arra, hogy az alapügyben a Járásbíróság mérlegelte az általa elkövetett cselekmény tárgyi súlyát, ha nagy lett volna a tárgyi súlya az általa elkövetett cselekménynek, akkor bizonyosan nem pénzbüntetést alkalmaz szankcióként.

A másodfokú fegyelmi tanács kénytelen rámutatni arra, hogy a fegyelmi és a büntető eljárás két önálló eljárás, melyben eltérő a felelősségi rendszer és eltérő értékelési szempontok érvényesülnek. A fegyelmi eljárás lefolytatására, a fegyelmi vétség elkövetésének megállapítására, a fegyelmi büntetés kiszabására vonatkozó jogszabályok és a fegyelmi szabályzat önálló felelősségi rendszerként ismerik el az ügyvédekre vonatkozó fegyelmi felelősséget, így a büntető eljárás során kiszabott büntetés minden tekintetben független az ügyvédekre vonatkozó fegyelmi büntetésektől. Ennek megfelelően az, hogy a bírósági ítélet pénzbüntetésben marasztalta az eljárás alá vont ügyvédet még nem jelenti azt, hogy a fegyelmi eljárásában az I. fokú fegyelmi tanácsnak is az ennek kvázi megfelelő pénzbírság fegyelmi büntetést kellett volna alkalmaznia.

36. Fellebbezésében az eljárás alá vont ügyvéd arra is hivatkozik, hogy a fegyelmi ügyben a fegyelmi biztos is pénzbüntetés kiszabását indítványozta, így joggal bízott abban, hogy az indítványnak megfelelő szankciót alkalmaznak vele szemben. Lényegében később ugyanezen hivatkozását megismétli az országos fegyelmi főbiztos észrevételére tett nyilatkozatában.

A másodfokú fegyelmi bizottság ebben a körben hivatkozik a FESZ 27.2. pontjára, mely szerint a fegyelmi tanácsot az eljárást befejező határozata meghozatalánál a fegyelmi biztos indítványa nem köti. Ennek megfelelően az elsőfokú fegyelmi tanácsnak jogában állt eltérni a fegyelmi biztos végindítványától az általa kiszabott fegyelmi büntetés tekintetében is. Az eljárás alá vont ügyvédnek ezen szabályozással tisztában kellett lennie, ergo nem vehette biztosra, hogy az I. fokú fegyelmi tanács a fegyelmi biztos indítványával mindenben egyező befejező határozatot hoz.

37. Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében hivatkozik azon enyhítő körülményekre - a cselekmények tárgyi súlya, a nyomozás során feltárt extrém mértékű anomáliák, a rendkívüli-, szinte páratlan mértékű időmúlás és személyi körülményei (gyermekek eltartása) -, melyekre tekintettel a bíróság nem tartotta szükségesnek a pénzbüntetésnél súlyosabb büntetés alkalmazását. Hivatkozik arra is, hogy az I. fokú határozat egyáltalán nem vette figyelembe azt a körülményt, hogy az eljárás alapján képező fegyelmi vétségek (bűncselekménynek minősített cselekmények) 2013 és 2018 év közötti időszakban valósultak meg, azaz volt olyan cselekmény, amely a fegyelmi határozat megszületésétől számított 12 évvel korábban zajlott le. Az országos fegyelmi főbiztos észrevételére tett nyilatkozatában mindezt kiegészíti azzal, hogy az általa elkövetett legutolsó fegyelmi vétség 7 évvel ezelőtt valósult meg. Álláspontja szerint ilyen idő távlatában, ilyen időmúlás mellett az I. fokú fegyelmi tanács által alkalmazott szankció mindenképpen eltúlzott mértékű. Kifejtette, hogy az ilyen rendkívül hosszú időszakon keresztül folyamatban lévő büntető eljárás rendkívüli módon viseli meg annak alanyát. Nemcsak a büntető eljárás, hanem a fegyelmi eljárás is nagyon hosszú időn át zajlott, s tartotta bizonytalanságban Őt és családját.

Az országos fegyelmi főbiztos észrevételében helytállóan kifejtette, hogy az Üttv. 109. § (7) bekezdése alapján a fegyelmi büntetések egymás mellett is alkalmazhatóak. Az Üttv. 109. § (1) bekezdése értelmében a fegyelmi tanács a büntetéseket mérlegelési jogkörben szabja ki. Az Üttv. 109. § (6) bekezdésének első mondata alapján a kizárás fegyelmi büntetésnek a legrövidebb időtartama 3 év.

A másodfokú fegyelmi tanács az országos fegyelmi biztossal egyetértve felhívja a FESZ 109. § (1) bekezdésében foglaltakat, mely szerint a fegyelmi tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség

súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével – ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak –, mérlegelési jogkörében szabja ki.

A másodfokú fegyelmi tanács megállapította, hogy az I. fokú fegyelmi tanács a fegyelmi büntetést mérlegelési jogkörében helyesen szabta ki és eleget tett indokolási kötelezettségének. Az I. fokú határozat rögzítette, hogy arra tekintettel, hogy hasonló bűncselekmények miatt eljárás alá vont ügyvédet már a fegyelmi eljárást megelőzően két alkalommal jogerősen elítélték, azonban a bírósági ítéletben kiszabott pénzbírság és az egyik büntetőügy következményeként a fegyelmi eljárásban kiszabott pénzbírság kellő visszatartó erővel nem bírt, így szükségesnek tartotta a kizárás fegyelmi büntetés, kamarai közügyektől való eltiltás és ügyvédjelölti foglalkoztatástól eltiltás fegyelmi büntetés kiszabását is. Az I. fokú határozat szerint súlyosító körülményként értékelte a cselekmény tárgyi súlyát, azt a körülményt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd büntetett követett el a 23 rb. közokirat-hamisítással, okiratszerkesztői és jogi képviselői tevékenységével hozzájárult ahhoz, hogy a közhiteles cégnyilvántartásba valótlan adatok kerüljenek bejegyzésre és ezzel az ügyvédi hivatásba vetett közbizalmat csorbította. Enyhítő körülményként értékelte a jelentős időmúlást és azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben más jogkövetkezményt (magas összegű pénzbüntetés kiszabását) is alkalmaztak, továbbá, hogy kiskorú gyermekeiről saját háztartásában gondoskodik, míg nagykorú, tanulmányokat folytató gyermeke után tartásdíjat fizet.

Az országos fegyelmi főbiztos észrevételében jól mutatott rá arra, hogy nem lehet eltekinteni a helyesen megállapított enyhítő körülményektől, de a halmazatban szereplő cselekmények nagy számától sem. Ugyanakkor kifejtette, hogy a tényállás felderítésre került, az nem ellentétes az iratok tartalmával és helyes a levont jogi-, ténybeli következtetés is.

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint is súlyosító körülményként kellett figyelembe venni, a többrendbeli (23!) elkövetést, az elkövetett fegyelmi vétségek szándékosak és ismétlődőek voltak. Nem lehet szemet hunyni azon körülmény felett, hogy az ügyvéd olyan, az ügyvédi hivatással, szakmájával összefüggő bűncselekményeket követett el, amelyek alkalmasak arra, hogy az ügyvédi hivatásról a társadalomban kialakult képet aláássák. Az elkövetett cselekmény tehát hátrányosan érinti az egész ügyvédi kar és az ügyvédek társadalmi megítélését. Ugyanakkor a másodfokú fegyelmi tanács szerint is enyhítő körülmény, hogy jelentős idő telt el a fegyelmi vétségek elkövetése és a fegyelmi felelősség elbírálása között, mint ahogyan az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményei is enyhítő körülményként vehetőek figyelembe.

A másodfokú fegyelmi tanács rámutat arra, hogy az ilyen nagyszámú bűncselekmény (büntett) elkövetésével megvalósuló többrendbeli fegyelmi vétség megállapítása esetén az ügyek döntő többségében az eljáró fegyelmi tanácsok következetesen kizárás fegyelmi büntetést szabnak ki, melyek végrehajtását nem felfüggesztik fel!

Összességében a másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd által hivatkozott enyhítő körülmények nem enyhébb fegyelmi büntetés (pénzbírság) kiszabását, hanem csak azt tették lehetővé, hogy a kiszabott kizárás fegyelmi büntetés végrehajtása felfüggesztésre kerüljön, ahogyan az I. fokú fegyelmi tanács is határozott.

Az I. fokú határozatban helyesen megállapított súlyosító körülmények nem teszik lehetővé pénzbírság kiszabását, de a másodfokú fegyelmi tanács megjegyzi, hogy az eljárás alá vont ügyvéd makulátlan fegyelmi előélettel sem rendelkezik.

A FESZ 109. § (6) bekezdése szerint a kizárás fegyelmi büntetés legrövidebb időtartama három év, leghosszabb időtartama tíz év. A másodfokú fegyelmi tanács ezen rendelkezés alapul vételével megállapította, hogy az I. fokú fegyelmi tanács az enyhítő körülményeket maximálisan az eljárás alá vont ügyvéd javára értékelve a kizárás időtartamát annak legrövidebb mértékében, 3 évben határozta

meg. A felfüggesztés időtartamát pedig az Üttv. 111. § (1) bekezdésében írt keretek között állapította meg.

38. Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében a felfüggesztett kizárásra utalással hivatkozott arra is, hogy álláspontja szerint semmi szükség nincsen már arra, hogy újabb hosszú éveken keresztül rettegjen attól, hogy akár egy rosszindulatú panaszos vagy egy gondatlan közúti baleset okán eltiltsák szeretett szakmájától és ezzel ellehetetlenítsék a megélhetését.

A másodfokú fegyelmi tanács rámutat arra, hogy a végrehajtásában felfüggesztett kizárás fegyelmi büntetés kiszabásának a célja nem az, hogy rettegésben és bizonytalanságban tartsák az eljárás alá vont ügyvédet, hanem az, hogy mind Őt, mind más ügyvédek a fegyelmi vétségek elkövetésétől való tartózkodásra bírják, ugyanis ez a büntetés szolgálja leginkább az ügyvédségbe vetett közbizalom védelmét. A végrehajtásában felfüggesztett kizárás fegyelmi büntetést most is abban a már felhívott enyhítő körülmények által megalapozottnak látszó reményben alkalmazza az eljáró fegyelmi tanács, hogy ezzel az eljárás alá vont ügyvéd magatartását jó irányba tudja befolyásolni és így utóbb nem kell a büntetés végrehajtását elrendelni.

39. Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében „pénzbüntetés alkalmazását, amennyiben erre nem látnak lehetőséget, úgy másodlagosan a kizárás időtartamának és az ahhoz kapcsolódó egyéb intézkedések végrehajtásának, illetve a végrehajtás felfüggesztése időtartamának mérséklését” kérte.

A másodfokú fegyelmi tanács az előző pontban már rámutatott arra, hogy az ügyben miért nem látja lehetségesnek pénzbírság alkalmazását és kitért arra is, hogy a kizárás időtartamát nem lehet mérsékelni, hiszen az eleve annak legrövidebb mértékében, 3 évben került meghatározásra. Ami a végrehajtás felfüggesztésének időtartamát, illetve az az Üttv. 111. § (1) bekezdésében írt keretek között került 3 évben meghatározására. A felfüggesztés időtartamának csökkentésére a másodfokú fegyelmi tanács azért nem látott lehetőséget, mert már így is az enyhítő körülmények messzemenő figyelembe vételével került a kizárás fegyelmi büntetés felfüggesztésre, a kizárás időtartama pedig a legrövidebb mértékben meghatározásra. A felfüggesztés időtartamának csökkentése a másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az eset összes körülményeire figyelemmel nem szolgálná hatékonyan azt a célt, hogy az eljárás alá vont ügyvédet és más ügyvédek is a fegyelmi vétségek elkövetésétől való tartózkodásra bírja.

40. Az I. fokú határozat az eljárás alá vont ügyvédet továbbá kamarai közügyektől való eltiltás, valamint ügyvédjelölt foglalkoztatásától való eltiltás fegyelmi büntetéssel sújtotta. A kamarai közügyektől való eltiltás időtartamát 3 (három) évben, az ügyvédjelölt foglalkoztatásától való eltiltás időtartamát szintén 3 (három) évben határozta meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárás megindításakor az Ügyvédi Kamara elnökségi tagja volt, az általa elkövetett fegyelmi vétségek (büntettek) tükrében jelenleg minden kétséget kizáróan nem méltó arra, hogy kamarai tisztséget viseljen, ennek megfelelően a másodfokú fegyelmi tanács teljes mértékben egyetért az elsőfokú fegyelmi tanács által kiszabott kamarai közügyektől eltiltással és annak időtartamával (3 év) is, mivel az az Üttv. 109. § (4) bekezdésében megállapított 1-5 év közötti időtartam középértékében került meghatározásra, így sem enyhének, sem eltúlzottnak nem tekinthető.

Ami az ügyvédjelölt foglalkoztatásától való eltiltást illeti elsődlegesen azt kell kiemelni, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 2025. január hó 6. napján kelt nyilatkozata szerint ügyvédjelöltet nem foglalkoztat, így számára ezen fegyelmi büntetés jelenleg számottevő hátránnyal nem jár. Ugyanakkor nem szorul részletes magyarázatra, hogy az ügyvédi tevékenységre tanítás „tananyagába” beletartozik a joggyakorlat ismeretének átadása éppúgy, mint a hivatás gyakorlásának tisztessége, erkölcsössége. Ügyvédjelölt foglalkoztatása során különös hangsúlyt kell fektetni a hivatásrend hagyományainak, szabályainak, elvárásainak átadására, és alkalmazásának megkövetelésére. Ez pedig csak olyan személytől várható el, aki maga is rendelkezik a tevékenység folytatásához szükséges szakmai ismerettel és erkölcsi tartással. Az eljárás alá vont ügyvéd által elkövetett fegyelmi vétségek

(büntettek) éppen mindezek ellenkezőjét támasztják alá, így a másodfokú fegyelmi tanács szintén egyetért az elsőfokú fegyelmi tanács által kiszabott ügyvédjelölt foglalkoztatásától való eltiltással és annak időtartamával (3 év) is, hiszen az az Üttv. 109. § (5) bekezdésében megállapított 1-5 év közötti időtartam középértékében került meghatározásra, így eltúlzottnak nem tekinthető.

41. A fentebb kifejtettek alapján a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú fegyelmi határozatot az FESZ 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem keretei között bírálta felül, és azt az Üttv. 138. § (1) bekezdés c.) pontja alapján helybenhagyta.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése megalapozatlan volt, ezért az eljárás alá vont ügyvédet a FESZ 40.2. c.) pontja alapján a másodfokú eljárásban felmerült átalányköltség viselésére is kötelezte.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (...)

Kmf.

Magyar Ügyvédi Kamara
Országos Fegyelmi Bizottság
Másodfokú Fegyelmi Tanácsa

A határozat 2025. április 11. napján jogerős és 2025. június 11 napján végrehajtható.